

Het leven van Christus - Hoofdstuk 11

Hoofdstuk 11 / 16: De doodstrijd van Christus

Bron: <http://www.middletonbiblechurch.org/>.

NL-vertaling: <http://www.verhoevenmarc.be/levenchristus.htm>.

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV of 1977)

Vertaling door M.V. Update 21-12-2015

Het vreselijke uur

Wist u dat de Heer Jezus ooit riep om verlost te worden? In Johannes 12:27 zei Jezus: “Vader, **verlos** Mij **uit** dit **uur**”. Op de avond van Zijn dood op Golgotha’s kruis, ging Jezus naar een plaats genaamd Gethsémané om er te bidden (Markus 14:32). Het is daar dat Jezus erg bedroefd werd, en Hij viel op de grond en “bad dat, als het mogelijk was, dat uur aan Hem voorbij zou gaan (Markus 14:35). Jezus, in Zijn menselijkheid, wilde dit vreselijke uur niet onder ogen zien. Hij had dit uur **voorzien** (Hij had het gezien en wist op voorhand wat het zou zijn), maar nu dit beklemmende uur heel erg **nabij** was (zie Mattheüs 26:45: “het uur is nabijgekomen”) schrok Hij, als een echt mens, ervan terug. Wat was dit “uur” waarvan de Heer sprak?

Lees de volgende passages om de exacte betekenis van “het uur” te bepalen: Johannes 7:30; 8:20 (vergelijk Markus 14:41, 43, 46 waar de Heer zijn gevangennemers toestaat de hand aan hem te slaan); Johannes 12:23-24 (Hoe is “het uur” gedefinieerd in deze twee verzen?); Johannes 12:27 (vergelijk de verzen 32-33 die over Zijn dood spreken); Johannes 13:1; 17:1.

Alhoewel de Heer verlangde verlost te worden uit die verschrikkelijke dood, wist Hij dat dit het doel was waarvoor Hij in de wereld was gekomen (Johannes 12:27: “Verlos Mij ... maar hierom ben Ik in dit uur gekomen”).

Waarom is de Heer Jezus in deze wereld gekomen?

Jezus kwam...	
om zondaren te redden.	1 Timotheüs 1:15
niet om de wereld te oordelen maar te redden.	Johannes 3:17; 12:47
om Zijn volk te redden van hun zonden.	Mattheüs 1:21
om de verlorenen te zoeken en te redden.	Lukas 19:10
om ons leven te geven door Zijn dood.	Johannes 10:10-11
om Zijn leven te geven als losprijs voor velen.	Markus 10:45

Jezus wilde verlost worden uit dit uur en bad dat “als het **mogelijk** was, dat uur aan Hem voorbij zou gaan” (Markus 14:35), maar de Vader wist dat indien Jezus zou verlost worden, het dan **onmogelijk** zou zijn dat zondige mensen konden verlost worden. God verloste Jezus *niet* uit dit uur, opdat wij verlost zouden worden van zonde. *Hij* stierf en smaakte de dood voor elk mens (Hebreeën 2:9) opdat *wij* nooit de dood zouden smaken (Johannes 8:51-52; 11:25-26).

Later, aan de voet van het kruis, riepen mensen tot Jezus: “verlos uzelf en kom van het kruis af!” (Markus 15:30). Maar het was precies voor dit doel dat Hij in de wereld was gekomen! Als Jezus van het kruis zou gekomen zijn, zou de redding van zondaars **onmogelijk** geworden zijn!

In Lukas 23:35 lachten de leiders Jezus uit door te zeggen: “Anderen heeft Hij verlost, laat Hij nu zichzelf verlossen als Hij de Christus is”. Maar onze Heer wist dat indien Hij Zichzelf zou bevrijden, het dan onmogelijk zou geweest zijn anderen te bevrijden. Onze Verlosser had ons zozeer lief dat Hij door dat verschrikkelijke “uur” van de dood wilde gaan!

In Johannes 12:27-28, doet Jezus twee gebedsverzoeken aan de Vader. Zijn **minder belangrijk** verzoek (vergelijkenderwijs onbelangrijk) staat in vers 27: “Vader, verlos Mij uit dit uur!” Zijn **belangrijkste** verzoek (extreem belangrijk) staat in vers 28: “Vader, **verheerlijk Uw Naam!**” Welk gebedsverzoek beantwoordde de Vader (vers 28 en vergelijk Johannes 17:1)? Het tweede, en “er kwam dan een stem uit de hemel: En Ik heb Hem verheerlijkt en Ik zal Hem opnieuw verheerlijken”.

Jezus wilde gered worden uit dat vreselijke uur, maar er was iets dat Hij nog méér wilde! Wat is het dat **u** meer wenst boven alles? Wat zijn uw **belangrijkste** gebedsverzoeken? Om vrij te zijn van ziekte? Om een goede job te krijgen? Is er iets wat veel belangrijker is dan zulke dingen?

De afschuwelijke drinkbeker

Niet enkel bad Jezus dat dit uur aan Hem voorbij zou gaan (Markus 14:35), Hij deed gelijk ook het volgende verzoek (Markus 14:36): “maar niet wat Ik wil, maar wat U wilt”. Vergelijk Mattheüs 26:39.

Uit deze verzen blijkt duidelijk dat er iets in het verschiep lag wat Hij nooit eerder was tegengekomen – er werd een “drinkbeker” voor Hem voorbereid waarvan Hij nog niet gedronken had. In Zijn zondeloze menselijkheid huiverde Jezus bij het vooruitzicht van deze drinkbeker te drinken.

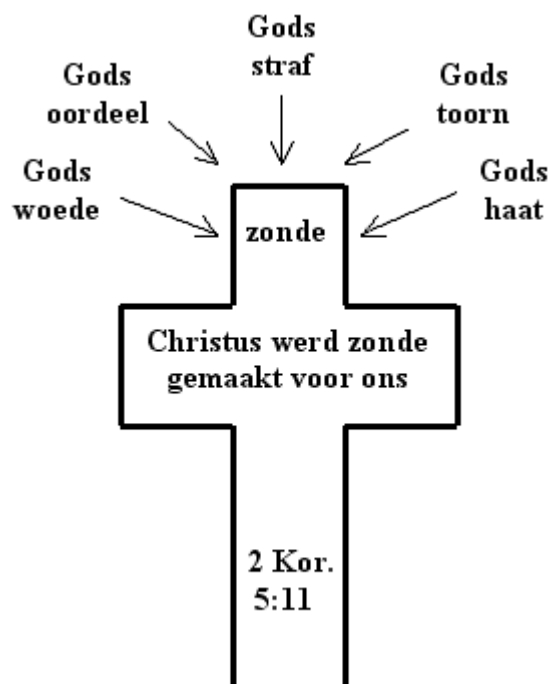
Wat was deze “drinkbeker” en met wat was hij gevuld? De inhoud van een beker kan zowel goed als slecht zijn: een vloek of een zegen. Wegens Zijn sterke aversie tegen deze beker was die duidelijk gevuld met iets verschrikkelijks. Bestudeer de volgende verzen die licht kunnen werpen op wat er in die beker zat: Psalm 11:6 (Voor wie is deze beker? De goddelozen); Psalm 75:9 (Wie zal drinken van deze beker? De goddelozen); Jesaja 51:17, 22; vergelijk Openbaring 14:10; 16:19.

Wie gaf volgens Johannes 18:11 deze beker aan Jezus te drinken?:

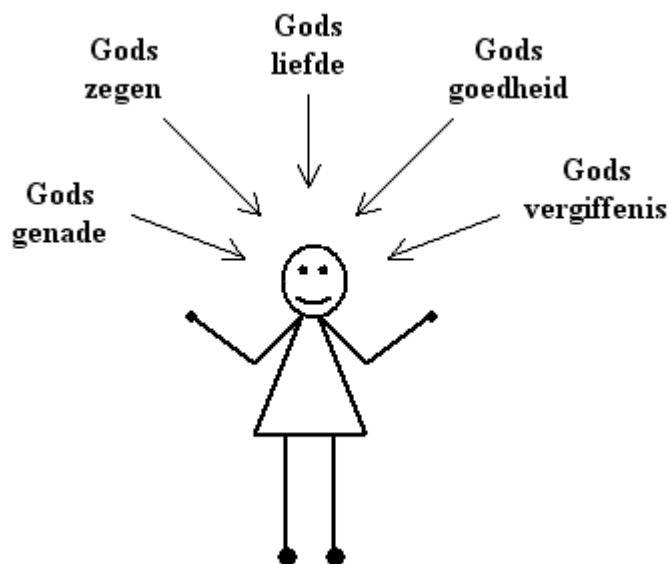
a. de duivel	b. de Vader	c. boze mensen	d. joodse leiders	e. Judas
-------------------------	-------------	---------------------------	------------------------------	----------

Waarom zou God de Vader Zijn geliefde Zoon zo iets verschrikkelijks te drinken geven? Waarom gaf de Vader Jezus **de beker die de goddelozen zouden moeten drinken**? Het antwoord staat in 2 Korinthiërs 5:21. Toen Christus stierf op het kruis werd Hij **zonde** gemaakt voor ons. Galaten 3:13 zegt dat toen Christus op het kruis hing Hij voor ons een **vloek** werd.

Hoe gaat God om met zonde?

Hoe gaat God om met de gelovige zondaar?

God gaat met de gelovige **genadig** om. God brengt over de gelovige Zijn zegen, liefde en goedheid, zonder enige verdienste van de gelovige.

Hoe gaat God om met de persoon die weigert tot Christus te komen voor verlossing (zie Romeinen 2:8-9; Efeziërs 5:5-6; Kolossenzen 3:5-6)? “Gramschap” en “toorn” van God is hun lot.

Onze Redder dronk een **beker van toorn** zonder genade, opdat wij een **genadebeker** zouden drinken!

In de Hof zag de Heer het kruis tegemoet. In Johannes 18:4 leren we over Jezus: “Die **alles** wist wat er over Hem komen zou”. Hij wist wat voor Hem lag. Hij zag het tij van Gods toorn komen over onze zonde. C. H. Mackintosh zegt, in zijn *Notes on Leviticus* (p.65):

“In Gethsémané, zag Hij het kruis tegemoet – op Golgotha verdroeg Hij het. In Gethsémané: ‘verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte’ (Lukas 22:43) – op Golgotha werd Hij door allen in de steek gelaten. Daar was geen dienende engel. In Gethsémané sprak Hij God aan als ‘Vader’ (Lukas 22:42) en genoot Hij de volle gemeenschap van die onuitsprekelijke relatie - maar op Golgotha riep Hij: ‘Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?’ (Mattheüs 27:46). Hier kijkt de Zondedragers omhoog en ziet Hij de troon van Eeuwige Gerechtigheid omsingeld door zwarte wolken, en het gelaat van de Onbuigzame Heiligheid wendde zich van Hem af, omdat Hij zonde gemaakt werd voor ons. (2 Kor. 5:21)”.

In de Hof had Jezus twee gebedsverzoeken. Zijn **minder belangrijk** verzoek was dit: “Vader, verlos Mij uit dit uur!” (Johannes 12:27). Zijn **belangrijkste** verzoek was dit: “Vader, verheerlijk Uw Naam!” (Johannes 12:28). De Vader beantwoordde niet het minder belangrijke gebed, maar wel het belangrijkste verzoek. Na Zijn driemaal herhaalde gebed (Mattheüs 26:39-44) in de Hof wist Jezus dat het de wil van de Vader was voor Hem om de beker te drinken (Johannes 18:11). Jezus wilde dat de beker aan Hem voorbij zou gaan (Mattheüs 26:39), maar wat had Hij nog liever (vergelijk Johannes 4:34)? “Dat Ik de wil doe van Hem Die Mij gezonden heeft en Zijn werk volbreng”. Onze Redder was onderworpen en gehoorzaam aan de wil van de Vader, zelfs tot de dood (Filippenzen 2:8)! Verbazingwekkende liefde!

De bedroefde Redder

Het is voor ons erg moeilijk de doodsstrijd die de Heer ervoer daar in de Hof van Gethsémané, toen Hij zijn dood tegemoet zag voor zondaars, echt goed te begrijpen. Het is een diepgaand mysterie, we kunnen het niet bevatten. Laten we zorgvuldig en gebedsvol enkele dingen beschouwen die de Bijbel zegt over de moeilijke ervaring van onze Heer in Gethsémané.

Plotselinge ontzetting

In Markus 14:33 ontdekken we dat Jezus “begon **ontdaan** en **zeer angstig** te worden” (HSV). Toen de Verlosser de samenstelling zag van de verschrikkelijke drinkbeker die voor Hem werd toebedeid, werd Hij bevangen door overweldigende angst. Zoals D. Edmond Hiebert heeft gecommentarieerd:

“Jezus had lang vooraf Zijn dood voorzien, maar toen nu de schaduw van het werkelijke kruis op Hem viel, voelde Hij met huiverend afgrijzen het aanstaande oordeel. Het kwam met een verlamdend effect” (*Markus*, p. 358).

Extreme droefheid

We lezen in Mattheüs 26:37 dat Jezus “begon **bedroefd** (Gr. *lupeo*) en zeer angstig te worden”. Het woord “bedroefd” wordt gebruikt in 1 Thessalonicenzen 4:13 (*perilupos*) met betrekking tot de Thessalonicenzen die **bedroefd** waren omdat zij **afgescheiden** waren van hun geliefden die gestorven waren. Jezus zou spoedig afgescheiden worden van Zijn Geliefde. De wonderlijke liefdesrelatie en intieme gemeenschap tussen de Heer Jezus en de Vader zou spoedig verbroken worden (vergeleek Mattheüs 27:46). Elke gelovige weet hoe verschrikkelijk het is buiten de gemeenschap met God te staan wegens zonde. Hoeveel erger moet dit dan geweest zijn voor de zondeloze Redder om verlaten te worden door de Vader vanwege **onze** zonden. Geen wonder dat Jezus zei: “Mijn ziel is zeer bedroefd, tot de dood toe” (Mattheüs 26:38).

Diepe angst

Niet enkel was Jezus overweldigd door ontzetting en droefheid, Mattheüs 26:37 zegt ook dat Hij erg **angstig** (Gr. *ademoneo*) werd. Dit woord betekent erg angstig, in nood, in benauwing, in beklemming, verontrust zijn, naarmate zijn dood naderbij kwam. Bij een andere gelegenheid was de Heer op gelijkaardige manier verontrust toen Hij het kruis naderde: “Nu is Mijn ziel **in beroering** (Gr. *tarasso*) en wat zal Ik zeggen?” (Johannes 12:27). Dit is een ander woord maar met dezelfde betekenis. Het draagt het idee van diep in beroering zijn of zelfs doodsbang. Zulke verzen herinneren ons eraan dat het kruis het moeilijkste was wat Jezus ooit onder ogen moest zien. Met groot gemak schiep Christus het universum (Kolossenzen 1:16) – met grote moeite verlost Christus zondige mensen. Het is daarom een grote bemoediging te weten dat onze Redder weet waar wij doorheen gaan. Hij is er reeds doorheen gegaan – Hebréeën 2:17-18; 4:15-16!

Afschuwelijke doodstrijd

Lukas vertelt ons van Jezus: “En Hij kwam in zware **zielestrijd** (Gr. *agonia*) en bad des te vuriger (Lukas 22:44). Dit woord betekent “doodstrijd” of “agonie”. De mentale en emotionele agonie van deze ervaring was zo groot dat het de Heer zelfs fysiek aantastte. Lukas, de geneesheer, beschrijft het als volgt: “En Zijn zweet werd als **grote druppels bloed**, die op de **aarde** neervielen” (Lukas 22:44). Volgens medische experts, is het blijkbaar mogelijk in omstandigheden van grote spanning, dat bepaalde haarvaten (fijne bloedvaten) zo erg **dilateren** (verwiden, uitzetten) dat ze barsten. Als dat gebeurt in de nabijheid van zweetklieren, zal er bloed en zweet uitsijpelen. In zo’n geval kunnen de druppels zweet gekleurd worden met bloed. Dit was maar een klein uitwendig bewijs van de grote innerlijke agonie die de Zoon des Mensen ervoer naarmate de schaduw van het kruis dichterbij kwam. Ook Hebréeën 5:7 geeft ons een beschrijving van Christus in Gethsémané.

Als de verwachting van het kruis zo’n kwellende ervaring was, wat moet dan de ervaring aan het kruis zélf dan wel geweest zijn? Maar onze Verlosser was geheel bereid het hoofd te bieden aan alles wat Hem te wachten stond (zie Markus 14:41-42)! Het was Zijn enorme verlangen naar de wil en heerlijkheid van de Vader, en Zijn verbluffende liefde voor degenen voor wie Hij kwam redden dat maakte dat Hij naar het kruis van Golgotha ging!

Het volgende is supplementair materiaal:

Betaalde Christus de straf voor onze zonden in de Hof van Gethsémané?

“Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout” (1 Petrus 2:24).

Een algemeen voorkomende leer onder gereformeerden is dat de Heer Zijn kruisdood niet de enige plaats was waar de straf op de zonde werd betaald. Zij verbinden die betaling ook met het lijden van de Heer vóór het kruis van Golgotha. Zij wijzen vaak op het lijden van de Heer in de Hof van Gethsémané als de tijd waarop de Heer Jezus leed als Goddelijke Plaatsvervanger (Substituut) voor de zonden van de mens.

In het licht van de gereformeerde doctrine van “plaatsvervangend houden van de wet” is zo’n zienswijze niet verwonderlijk. Indien Christus’ rechtvaardige daden plaatsvervangend zouden zijn, en als Zijn wet-houdende rechtvaardigheid geplaast zou zijn op de rekening van de gelovige, dan zou daaruit volgen dat onze Heer Zijn niet-kruis-lijden ook plaatsvervangend (substitutionary) en boetend (expiatory) was. Gereformeerden leren dat Jezus’ lijden in heel Zijn leven boetend (expiatory) was, maar de Bijbel leert zoiets niet. Zie [Vicarious Law-Keeping \(Christus’ Active Righteousness\)](http://www.middletownbiblechurch.org/reformed/vicarlaw.htm): <http://www.middletownbiblechurch.org/reformed/vicarlaw.htm>

Hierna enkele citaten van gereformeerde mannen die deze zienswijze delen:

Johannes R. W. Stott, Rector van All Soul Church, London, (British Evangelical) legt uit dat de beproevingen van Christus in de Hof van Gethsémané van zulke grootte waren dat ze het equivalent zijn van de hel: “We durven zelfs te zeggen dat onze zonden Christus naar de ‘hel’ zonden, niet de ‘hel’ (hades, de verblijfplaats van de doden) waarvan de Geloofsbelijdenis zegt dat Hij daarin ‘afdaalde’ na de dood, maar naar de ‘hel’ (Gehenna, de plaats van pijniging) naar welke onze zonden Hem gedoemd hebben voordat Zijn lichaam stierf ... God verdroeg dit in Christus in onze plaats”. (*The Cross of Christ*, p. 79, 161).

C. H. Spurgeon - “Ik weet niet of hetgeen Adam Smith veronderstelt correct is, dat in de Hof van Gethsémané Christus een grotere prijs (voor onze zonden) betaalde dan Hij deed aan het kruis; maar ik ben er wel van overtuigd dat zij erg dwaas zijn die het raffinement hebben te denken dat de verzoening op het kruis werd gedaan en helemaal nergens anders”. (*A Treasury of Spurgeon on de Life en Work of our Lord*, Grand Rapids, MI: Baker, 1979, p.119. Zie ook op p.131).

Matthew Henry - (sprekend over Christus’ beproevingen in de Hof) “Hij droeg nu de overtredingen die de Vader op Hem legde, en, tot Zijn leed en verbazing, schikte Hij zich voor Zijn begraving. Het lijden waar hij binnenging was voor onze zonden, en ze moesten Hem allemaal bezoeken en Hij wist het”. (*Commentary on de Whole Bible, Mattheüs to Johannes*, Peabody, MA: Hendrickson, 1991, p. 320)

F. W. Krummacher is een van de ergsten in dit opzicht. Zijn hoofdstukken *The Suffering Saviour* met betrekking tot de Hof van Gethsémané zijn te uitgebreid om hier opgenomen te worden.

Er zijn tenminste twee sleutelredenen waarom wij weten dat onze Heer niet onze zonden droeg in Zijn lichaam in de Hof van Gethsémané.

1) In Zijn gebeden in de Hof sprak Hij God altijd aan als “Vader” (zie Mattheüs 26:39, 42, 44; enz.). Het is ondenkbaar dat de Heer Jezus God zou aangesproken hebben als “Vader” op het tijdstip dat God handelde als **Heilige Rechter** Die Zijn verschrikkelijke toorn uitgoot op de Plaatsvervanger van zondaars. Er zou op zo’n moment geen verheuging zijn in de Vader/Zoon relatie (vergeleijk Mattheüs 27:46). Als Hij door God zou verlaten geweest zijn in de Hof, hoe kon Hij Hem dan aangesproken hebben als “Vader”?

2) Onmiddellijk volgend op Zijn tijd in de Hof, zei de Heer Jezus: “De drinkbeker die de Vader Mij gegeven heeft, **zal Ik die niet drinken?**” (Johannes 18:11). Merk op dat het drinken van de beker van Gods toorn toen nog TOEKOMST was. Hij had nog geen deel gehad aan die drinkbeker. Hij zou van die beker drinken op het hout (1 Petrus 2:24).

De agonie van de Heer in de Hof was **in het vooruitzicht** van het kruis op Golgotha. Deze doodstrijd was niet Zijn lijden voor onze zonden maar het ging deze gebeurtenis vooraf. C. H. Mackintosh legde uit:

It is evident there was something in prospect which the blessed Lord had never encountered before,—there was a “cup” being filled out for Him of which He had not yet drunk. If He had been a sin-bearer all Zijn life, then why this intense “agony” at the thought of coming in contact with sin and enduring the wrath of God on account of sin? What was the difference between Christus in Gethsémané and Christus at Calvary if He were a sin-bearer all Zijn life? There was a material difference; but it is because He was not a sin-bearer all Zijn life. What is the difference? In Gethsémané, He was *anticipating* the cross; at Calvary, He was actually *enduring* it. In Gethsémané, “there appeared an angel unto Him from heaven, strengthening Him”; at Calvary, He was forsaken of all. There was no angelic ministry there. In Gethsémané, He addresses God as “Vader,” thus enjoying the full communion of that ineffable relationship; but at Calvary, He cries, “My God, my God, why hast thou forsaken me?” Here the Sin-bearer looks up and beholds the throne of Eternal Justice enveloped in dark clouds, and the countenance of inflexible Holiness

averted from Hem, because He was being “made sin for us.” [Cited by Chafer, Volume III of de Eight Volume set of *Systematic Theology*, p. 40]

Voor een bredere discussie van deze belangrijke punten, zie L. S. Chafer, Volume III van de achtde reeks van *Systematic Theology*, p. 36 en volgende (de sectie is getiteld “Sufferings in Life”).

William Kelly, in zijn notities bij 1 Petrus 2:24 [*Two Nineteenth Century Versions of de N.T.*, Present Truth Publishers, NJ, p. 647-648], beantwoordt de onbijbelse theorie en valse leer dat Christus onze zonden droeg doorheen Zijn aardse leven:

The hypothesis is incompatible, not merely with de word used by de Holy Spirit here en everywhere else, but with de broadest en most solemn facts which de most unlettered of believers, taught of God, receive with awe en adoring gratitude. What meant that supernatural darkness which in de hours of broad daylight wrapt up de cross from a certain point? What de cry of Hem who had ever, in de fullest enjoyment of love, said “Vader,” but now “My God, my God, why didst thou forsake me?”...If He had been all Zijn life bearing our sins, He must all Zijn life have been abandoned by God who cannot look on sin with de least allowance. But no: Isa. 53:6 attests that Jehovah laid our iniquity on Zijn Anointed when He hung on de tree....How unfounded is de idea that our Lord was bearing sins all Zijn life!

Hierna gewoon wat passages die leren dat het werk van de Heer Zijn substitutionair werk van het dragen van 's mensen zonden in Zijn lichaam, plaatsvond in verbinding met Zijn kruisdood, en niet de vele beproevingen omvatte van Zijn leven vóór het kruis.

“Doordat Hij vrede gemaakt had door het bloed van Zijn kruis” (Kolossenzen 1:20).

“Dat Christus gestorven is voor onze zonden” (1 Korinthiërs 15:3).

“de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen” (Jesaja 53:6). Merk op dat deze passage wordt geciteerd in 1 Petrus 2:24-25 waar duidelijk wordt gemaakt dat Jezus' zonden-dragen plaatsvond “op het hout”

Zoals dierlijke offers plaatsvonden op het altaar (het **type**), zo vond ook Jezus' offer plaats op het altaar van Golgotha's kruis (het **antitype**).

De sterke implicatie in Mattheüs 27:45-46 is dat de drie uren duisternis die uren waren dat Jezus werd verlaten door Zijn Vader omdat het toen was dat onze zonden op Hem werden gelegd.

“Wij zijn met God verzoend door de dood van Zijn Zoon” (Romeinen 5:10; zie vers 9, “door Zijn bloed”).

“Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons zonde gemaakt, opdat wij zouden worden: gerechtigheid van God in Hem” (2 Korinthiërs 5:21). Dit “zonde maken” gebeurde op het kruis.

Paulus begint de brief aan de Galaten met: “Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden” (Galaten 1:4) en hij eindigt met: “Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het **kruis** van onze Heere Jezus Christus” (Galaten 6:14). De twee uitspraken zijn intiem en vitaal met elkaar verbonden.

Christus werd een vloek voor ons toen God Zijn toorn uitgoot op onze Plaatsvervanger. Waar en wanneer werd Hij een vloek voor ons? “**aan een hout**” (zie Galaten 3:13).

Hoe en waar werden wij verzoend met God? “Maar nu, in Christus Jezus, bent u die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen ... En opdat Hij die beiden in één lichaam met God zou verzoenen **door het kruis**, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft” (zie Efeziërs 2:13, 16).

“U weet toch dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent uit uw zinloze levenswandel die u door de vaders overgeleverd is, maar met het kostbaar **bloed** van Christus” (1 Petrus 1:18-19).

“Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout” (1 Petrus 2:24).

“Want ook Christus heeft **eenmaal** voor de zonden geleden ... opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel **ter dood gebracht** in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest” (1 Petrus 3:18).

“Die ons heeft lief gehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn **bloed**” (Openbaring 1:5).

Paulus beroemde zich niet op Gethsémané; hij beroemde zich op het kruis (Galaten 6:14). Hij predikte niet de Hof van Gethsémané; Hij predikte het Kruis (1 Kor. 1:18; 2:2). Petrus onderwees niet dat Christus onze zonden droeg in Zijn lichaam in de Hof, maar op het Hout (1 Petrus 2:24).

“Het leven van Christus”: <http://www.verhoevenmarc.be/levenchristus.htm>
verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm